

Brüssel, 23.3.2018
COM(2018) 149 final

2018/0074 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse läänepiirkonna vete ja sellega piirnevate vete kalavarude majandamise ja nende liikide püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrust (EÜ) 2016/1139 (millega kehtestatakse Läänemere mitmeaastane kava) ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) 509/2007 ja (EÜ) 1300/2008

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Läänepiirkonna vetes ja nendega piirnevatel aladel toimuv kalapüük on oma olemuselt väga keeruline, kuna selles osalevad vähemalt seitsme rannikuäärse liikmesriigi laevad, mis kasutavad arvukate kala- ning karp- ja koorikloomaliikide püügiks mitmesuguseid püügivahendeid. Põhiprobleem seisneb selles, et paljusid kõige olulisemaid põhjalähedasi liike (st neid, kes elutsevad merepõhjas või selle lähedal) püütakse segapüügi käigus. Praktikas tähendab see seda, et iga kord, kui laev oma püügivahendit kasutab, moodustub tema saak mitut liiki kaldest. Segapüügi saagi koostis sõltub sellest, millist tüüpi püügivahendeid, millal ja kus on kasutatud.

Laevad, kes püüavad liike, mille suhtes kohaldatakse lubatud kogupüüki (TAC), peaksid lõpetama püügi, kui asjaomase liigi kvoot on ammendatud. Enne Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013¹ (ühise kalanduspoliitika kohta, edaspidi „alusmäärus“) vastuvõtmist ei pidanud laevad lõpetama püüki, kui ühe asjaomase liigi kvoot oli ammendatud. Selle asemel oli neil võimalik jätkata muude sihtliikide püüki, mistõttu püüti jätkuvalt ka liike, mille puhul kvoodid olid juba ammendatud, kuigi seaduse järgi ei tohtinud nad sellist saaki lossida. Kõnealune kvooti ületav saak tuli vette tagasi lasta.

Kui alusmäärusega kehtestatud lossimiskohustus on täielikult rakendunud, muutub kvooti ületava saagi vette tagasi laskmine ebaseaduslikuks. Seega peavad laevad võib-olla lõpetama püügitegevuse aasta alguses, kui nende kvoot kõige piiravama liigi suhtes on ammendatud. Sellisel juhul saaks kõige piiravamast liigist püüki piirav liik, kuna asjaomase liigi kvoot on ammendatud ja seetõttu ei ole enam võimalik muid liike püüda. Seepärast on kõnealuste liikide lubatud kogupüügi kehtestamisel soovitatav võtta arvesse asjaolu, et mõned liigid püütakse segapüügi käigus. Selline käsitlusviis oleks kasulik nii kalavarude kaitse kui ka nende kasutamise seisukohalt. Käesolevas ettepanekus lähtutakse sellisest käsitlusviisist.

Alusmääruse eesmärk on lahendada kalade ülepüügi ja tagasiheite probleem tõhusamalt kui varasemate õigusaktidega. Ilma täiendavate õigusaktideta võib alusmäärus siiski põhjustada kvootide alakasutamist läänepiirkonna vetes toimuva segapüügi puhul ega võimaldaks mingit erandit lossimiskohustusest pärast seda, kui tagasiheitekavad on aegunud.

Võttes arvesse läänepiirkonna vete põhjalähedaste kalavarude vastastikust mõju, on püügivõimaluste haldamisel soovitatav lähtuda segapüügi perspektiivist, mis viimaseid teaduslikke edusamme silmas pidades on nüüd kättesaadav. Niisugune käsitlusviis oleks kooskõlas ka ökosüsteemipõhise lähenemisviisiga kalavarude majandamisele. Esimese sammuna sellise paindliku majandamise suunas tuleks kõigi asjaomaste kalavarude majandamine koondada ühtsesse majandamiskavasse. See hõlmaks kalastussuremuse sihttasest, mis on väljendatud vahemikena (kui see on olemas) iga liigi puhul ning mis oleks aluseks kõnealuste liikide iga-aastase lubatud kogupüügi kehtestamisel. See võimaldaks paindlikkust lubatud kogupüügi kehtestamisel, tänu millele saaks segapüügist tingitud probleemid lahendada. Samuti tuleks kavasse lisada kaitsemeetmed, et luua raamistik varude taastamiseks, kui need vähenevad allapoole ohutut bioloogilist piiri.

¹ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on kehtestada läänepiirkonna vete põhjalähedaste varude, sealhulgas süvamerevarude majandamise ja nende liikide püügi korraldamise kava. Kavaga tagatakse kõnealuste varude säästev kasutamine, mis oleks kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõtte, kalavarude majandamise suhtes rakendatava ökosüsteemipõhise lähenemisviisi ja ettevaatusprintsibiiga. See kava loob stabiilsed püügivõimalused, tagades samal ajal, et kalavarude majandamine tugineb kõige uuemale teaduslikule teabele kalavarude, segapüügiga seotud aspektide ning ökosüsteemi ja keskkonna muude aspektide kohta. Kava hõlbustab ka lossimiskohustuse rakendamist.

Kalavarused, mis määravad kalurite käitumist ja on majanduslikult tähtsad, tuleb majandada kooskõlas F_{MSY} -vahemikega. Seetõttu majandatakse 95 % läänepiirkonna vetes toimuvate lossimiste mahust kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega. Ülejäänud, st peamiselt kaaspüügina püütud kalavarused tuleb majandada vastavalt ettevaatusprintsibile.

Ettepanek ei ole õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) raames elluviidav algatus. Siiski aitaks see kaasa kohaldatavate liidu õigusaktide lihtsustamisele. Tehakse ettepanek asendada viis olemasolevat ühe liigi põhist mitmeaastast kava, mis on vastu võetud eraldi määrustega, koondades kõik eri põhjalähedaste kalavarude majandamise mitmeaastased kavad ühte määrusesse. Viis olemasolevat ühe liigi põhist kava on järgmised:

1. Šotimaa läänerranniku vete heeringavarude ja nende püügi mitmeaastane kava (määrus (EÜ) nr 1300/2008);
2. La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (määrus (EÜ) nr 509/2007);
3. Biskaia lahe merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (määrus (EÜ) nr 388/2006);
4. Põhjapoolse merluusi varude taastamise kava (määrus (EÜ) nr 811/2004);
5. Pürenee poolsaare rannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamise kava (määrus (EÜ) nr 2166/2005).

See uus käsitlusviis võimaldab saavutada kaitse-eesmärgid ja kaotada samal ajal püügikoormuspiirangud, mis tähendab, et arvukaid aruandlus- ja kontrollikohustusi enam ei nõuta. See vähendab halduskoormust märkimisväärselt.

Kava kohaldatakse kõigi läänepiirkonna vetes kalastavate liidu kalalaevade suhtes olenemata nende kogupikkusest, sest see on kooskõlas ühise kalanduspoliitika eeskirjadega ning vastab mõjule, mida kõnealused laevad avaldavad asjaomastele kalavarudele.

Alates 1. jaanuarist 2014 kehtivad alusmäärusega sätestatud ühise kalanduspoliitika eeskirjad, sealhulgas sätted, mis käsitlevad mitmeaastaseid kavasid ja lubatud kogupüügiga hõlmatud liikide lossimiskohustust ning nn piirkondadeks jaotamist. Need sätted kajastuvad kavas järgmiselt.

- Kooskõlas mitmeaastaste kavade põhimõtete ja eesmärkidega, mis on sätestatud alusmääruse artiklis 9, on kava eelkõige maksimaalse jätkusuutliku saagikuse eesmärgil põhinev segapüügi kava.
- Alusmääruse artiklis 10 on loetletud nõuded mitmeaastaste kavade sisule, mis osutavad mõõdetavatele sihttasemetele. Kavas väljendatakse maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastavaid sihttasemeid ICESi soovitatud väärtuste vahemikena. Need vahemikud võimaldavad majandada asjaomaseid varusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal, säilitades samal ajal suure prognoositavuse. Kõnealuseid sihttasemeid täiendavad kaitsemeetmed, mis on seotud kaitse piirväärtuse käivitustlänguga. Nende kalavarude puhul, mille kohta on piirväärtused kättesaadavad, väljendatakse neid kudekarja biomassina, mis on

tavaliselt saadud ICESi võrdlusuuringute kaudu. Norra salehomaari teatavate funktsionaalsete üksuste puhul väljendatakse neid piirväärtusi – kui need on kättesaadavad – arvukusena. Kui nõuanne kudekarja biomassi ja arvukuse taseme kohta puudub, peaks käivituskäveks olema olukord, kus kala-, karplooma- või koorikloomavaru on teadusliku nõuande kohaselt ohus. Sama käsitlusviisi järgiti selleks, et määrata kindlaks kava eesmärgid ja kaitsemeetmed ning rakendada lossimiskohustust, kuna see sisaldub hiljuti vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määruses (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007²;

- Vastavalt alusmääruse artiklile 15 kohaldatakse läänepiirkonna vetes lossimiskohustust pelaagiliste liikide puhul alates 2015. aastast, teatavate põhjalähedaste liikide ja püüki määravate liikide puhul alates 2016. aastast ning kõikide teiste, püügi piirnormidega hõlmatud liikide puhul alates 1. jaanuarist 2019. Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõikele 7 peavad liikmesriigid oma lipu all sõitvatele laevadele kalapüügivõimaluste eraldamisel võtma arvesse saagi tõenäolist koostist ja kogu saagi lossimise kohustust. Selleks võivad liikmesriigid vastu võtta riiklikke meetmeid, nagu riigile eraldatud lubatud kogupüügist teatavate reservide säilitamine kvootide vahetamiseks teiste liikmesriikidega.
- Kui komisjonile on antud õigus võtta vastu rakendusakte või delegeeritud õigusakte mitmeaastase kavaga ettenähtud eesmärkide saavutamiseks, võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada alusmääruse artikli 18 kohaselt ühiseid soovitusi muu hulgas teatavate meetmete vastuvõtmiseks. Selleks kehtestatakse kavaga piirkondlik koostöö liikmesriikide vahel seoses lossimiskohustust käsitlevate sätete ja konkreetsete kaitsemeetmete vastuvõtmisega.

Vastavalt STECFi teaduslikele nõuannetele ei hõlma kava püügikoormuse iga-aastaseid piiranguid (merel oldud päevade arv). Liikmesriigid võivad siiski kehtestada riiklikul tasandil püügivõimsuse ülempiirid.

• **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Komisjoni ettepanek on kooskõlas kehtiva läänepiirkonna vete kalavarude majandamise õigusraamistikuga:

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruses (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 204/585/EÜ)¹ on sätestatud ühise kalanduspoliitika üldine raamistik ning määratud kindlaks olukorrad, mil Euroopa Parlament ja nõukogu peavad vastu võtma mitmeaastased kavad.
- Nõukogu 30. märtsi 1998. aasta määruses (EÜ) nr 850/98 (kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu)³ on esitatud tehnilised kaitsemeetmed, st saagi koostise eeskirjad, väikseim võrgusilma suurus, lossitava kala alammõõt ning keelualad ja -ajad teatava püügi puhul. Sellega on kehtestatud ka

² ELT L 191, 15.7.2016, lk 1.

³ EÜT L 125, 27.4.1998, lk 1.

triivvõrkude kasutamise piirang. Praegu on see läbivaatamisel ja see asendatakse juhul, kui komisjoni ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1343/2011 ja (EL) nr 1380/2013 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005⁴, on vastu võetud.

- Iga-aastastes nõukogu määrustes, millega määratakse kindlaks teatavate kalavarude ning kalavarurühmade püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse läänepiirkonna vetes, kehtestatakse asjaomaste kalavarude lubatud kogupüügi tasemed (kõige hiljutisem ja praegu siduv on nõukogu 23. jaanuari 2018. aasta määrus (EL) 2018/120, millega määratakse 2018. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ja liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu⁵).
- Nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006⁶ (edaspidi „nõukogu määrus 1224/2009“), on sätestatud üldised kalanduse kontrolli nõuded ning samuti mitmeaastaste kavade kontrolli erinõuded.
- Komisjoni ettepanek on kohaldada F_{MSY} -vahemikele ja kaitse piirväärtustele dünaamilisi viiteid. Selline käsitusviis tagab, et kalapüügivõimaluste kehtestamiseks olulised parameetrid ei aegu ja nõukogul on alati võimalus kasutada parimaid saadaolevaid teaduslikke nõuandeid. Sama käsitusviisi, mis näeb ette dünaamiliste viidete kohaldamist parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele, tuleb järgida ka Läänemere kalavarude majandamisel. Seepärast tuleks määrust (EL) 2016/1139 muuta.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ettepanek ja selle eesmärgid on kooskõlas Euroopa Liidu poliitikaga, eelkõige keskkonna-, sotsiaal-, turu- ja kaubanduspoliitikaga.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsus**

Ettepaneku sätted, mis on seotud mere bioloogiliste ressursside kaitsega, on liidu ainupädevusse kuuluvad meetmed. Subsidiaarsuse põhimõtet järelikult ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

⁴ COM(2016) 0134 final – 2016/074 (COD).

⁵ EÜT L 27, 31.1.1998, lk 1.

⁶ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

Kavandatud meetmed vastavad proportsionaalsuse põhimõttele, kuna need on asjakohased, vajalikud ning muud vähem piiravad meetmed ei ole soovitud poliitiliste eesmärkide saavutamiseks kättesaadavad.

- **Vahendi valik**

Kavandatav vahend: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Konsulteerimine toimus eri tasanditel, sealhulgas sidusrühmade, teadlaste, avaliku sektori (k.a riiklikud ametiasutused) ja komisjoni talitustega. Läbitud on täielik hindamisprotsess, mis toimus sel moel, et esialgsed käsitletavad ülesanded ja küsimused määras kindlaks komisjon, ent peamised sisendid kõigis etappides on pärit teadlastelt ja muudelt ekspertidelt ning sidusrühmadelt, kes olid täielikult kaasatud kogu protsessi vältel.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Sidusrühmadega konsulteeriti sihipäraselt loodepiirkonna vete nõuandekomisjoni ja edelapiirkonna vete nõuandekomisjoniga peetud konsultatsioonide teel. Nõuandekomisjonid on eelmise, 2002. aasta ühise kalanduspoliitika reformiga asutatud sidusrühmade organisatsioonid, mis ühendavad tööstusharu (kalandus-, töötlemis- ja turustamissektorid) ja muid huvirühmi, nagu keskkonna- ja tarbijaorganisatsioonid. Nõuandekomisjonide tegevus on jaotatud merealade kaupa ja eespool nimetatud nõuandekomisjonid annavad nõu käesoleva ettepanekuga hõlmatud geograafilises piirkonnas toimuva kalapüügi kohta.

Laiaulatuslik veebipõhine avalik konsultatsioon toimus ajavahemikus 22. maist kuni 15. septembrini 2015⁷. Liikmesriigid, nõuandekomisjonid, tööstusharu esindavad organisatsioonid, vabaihendused ja üldsus esitasid kokku 28 üksikasjalikku ettepanekut. Peamised järeldused olid järgmised.

- Peamine probleem seisnes asjaolus, et kalavarud ei ole veel maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel ja seega ei saa tööstusharu kasutada täielikult ära säästva püügi eeliseid, ning asjaolus, et praegused mitmeaastased kavad ei ole uue ühise kalanduspoliitika majandamismeetmete kasutamiseks piisavad.
- Euroopa Liit peab võtma meetmeid, mis on ka tema ELi toimimise lepingu järgne kohustus, kuid seda tuleb teha koostöös kalandussektoriga.
- Iga-aastasele ja reageerivale käsitlusviisile eelistatakse pigem mitmeaastast ja ennetavat käsitlusviisi. Olude muutudes võib reageerivat käsitlusviisi siiski vaja minna.
- Maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks on vaja läbipaistvat ja stabiilset raamistikku, lossimiskohustuse pikaajaliseks täitmiseks on vaja õigusraamistikku ning piirkonnapõhist kalavarude majandamise viisi. Mõnes märkuses märgiti, et kohaldamisala peaks olema laiem ja hõlmama keskkonnanäesmärke.
- On asjakohane luua raamistik peamiste liikide ühtseks majandamiseks mitmeaastase majandamiskava raames. Raamistik peab kajastama saagi koostist ja kvootide eraldamist ning põhinema mitme liigi põhistel kaalutlustel. Raamistik peab hõlmama

⁷ https://ec.europa.eu/info/consultations/multi-annual-plans-western-eu-waters_et

rohkem kui ainult peamisi liike. Tuleb taotleda kooskõla geograafilise jaotusega bioloogilisest ja kalavarude seisukohast.

- Kavaga hõlmataivate liikide puhul lahkes kutseorganisatsioonide arvamus, kes eelistasid kava, mis keskenduks 2016. aastast kehtivate tagasiheitekadega hõlmatud peamiste püügipiirkondade liikidele (nt tursk, merluus, megrim, merikurat), vabaihenduste arvamus, kes eelistasid kava, mis hõlmaks rohkem liike, mida püütakse kas peamise püügiliigi või kaaspüügiliigina.
- Kalavarude majandamisel tuleb arvesse võtta piirkondlikke eripärasid ja sidusrühmade paremat kaasamist. Tuleb kohaldada ettevaatusprintsipi.

Avalike konsultatsioonidega ühel ajal tehti sihtuuring, kus küsimused olid täpsemad ja tehnilisemat laadi. See oli suunatud nõuandekomisjonidele, liikmesriikide asutustele, Euroopa Parlamendi Kalanduskomisjonile ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee loodusvarade komisjonile.

- **Ekspertiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Kehtivate õigusaktide hindamiseks vajaliku töö ja konsulteerimise teostasid enamasti kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) egiidi all töötavad teadlased, samuti bioloogiliste ressursside hindamise rühm (MRAG) vastavalt komisjoniga sõlmitud raamlepingule.

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

STECF, ICES ja MRAG on mitmel korral enne ühise kalanduspoliitika reformi hinnanud kehtivaid ühe liigi majandamise kavasisid. Lisaks sellele toimub kehtivate majandamismeetmete pidev teaduslik hindamine.

Viis olemasolevat majandamiskava ei vasta ühise kalanduspoliitika nõuetele ega institutsioonidevahelise töörühma järeldustele⁸ ning nendega ei saavutata ühise kalanduspoliitika eesmärgi. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) ning Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegid kehtivate mitmeaastaste kavade läbivaatamisest järgmised järeldused⁹.

- ICESi poolt 2015. aastal tehtud kriteeriumite hindamisel järeldati Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude kava kohta, et kombineeritud varude suhtes ei kohaldata ennetavat kava. Piirkondade 6aN ja 6aS/7bc heeringavarude ühise hindamise kriteeriumid pandi paika 2015. aastal. Kalavarusid kombineeritakse, kuna neid ei ole võimalik töendusliku püügi ega uuringute puhul eristada¹⁰.
- STECF märkis 2014. aastal La Manche'i lääneosa merikeelevarude kava (määrus (EÜ) 509/2007) kohta, et lubatud kogupüügi piiramine on kava ainus tõhus element. STECF järeldas ka, et piirkonna kalavarude liigirohkust arvesse võttes saavutatakse kalavarude tõhus majandamine piirkondliku kalavarude mitmeaastase majandamiskava väljatöötamise ja rakendamise, kuna see muudab majandamise tõhusamaks ja hoiab ära lubatud kogupüügi tasakaalustamatusega kaasnevad

⁸ Mitmeaastaste kavade institutsioonidevaheline töörühm loodi 2013. aastal, et tegelda institutsioonidevaheliste küsimustega ja saavutada kokkulepe edasise tegevuse suhtes, eesmärgiga lihtsustada mitmeaastaste kavade väljatöötamist ja kehtestamist ühise kalanduspoliitika tingimuste raames, ning et uurida mitmeaastaste kavade seotud küsimusi ja edasise tegutsemise võimalusi.

⁹ STECFi aruanded, milles hinnatakse olemasolevate mitmeaastaste kavade toimimist, on avaldatud aadressil <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/management-plans>.

¹⁰ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/her-67bc.pdf>.

probleemid. Püügikoormuspiirangutega seoses märkis STECF, et suurem osa La Manche'i lääneosas kasutatavast püügikoormusest (mõõdetakse kilovatt-püügipäevades) ei ole merikeele majandamiskavaga reguleeritud ja kavaga ettenähtud püügikoormus ei ole olnud ühegi kalalaevastiku jaoks piirav. Kui püügikoormust piiratakse, on võimalik, et laevad naasevad rannikuvettesse, kus kütusekulu on väiksem ja merikeele arvukus suurem. Sellisel juhul võib alamõõdulise merilesta püük noorkalade kasvualal suureneva püügikoormuse tõttu samuti suurenda¹¹.

- Biskaia lahe merikeelevaru kava (määrus (EÜ) 388/2006) eesmärk on varud taastada, kuid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse sihttasest ei ole kava raames kindlaks määratud. STECF märkis 2011. aastal, et kava vajab uute bioloogiliste sihttasemete kindlaksmääramist, kui kalavaru on taastunud ettevaatusprintsibiil põhineva biomassi tasemel¹². Isegi kui kalavarud taastusid 2010. aastaks sellele tasemele, ei ole läbivaatamist toimunud.
- Põhjapoolse merluusi varude taastamise kava (määrus (EÜ) nr 811/2004) eesmärk arvatakse täidetuks, kui kudekarja suurus on kahel järjestikusel aastal suurem kui ohutu bioloogiline piirmäär. Seega ei ole kava spetsiaalselt ette nähtud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks. Lisaks on ICES märkinud, et kehtiv taastamise kava (määrus (EÜ) nr 811/2004) põhineb preventiivsetel piirväärtustel, mis ei ole enam asjakohased¹³.
- Sarnased märkused kehtivad ka uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamise kava (määrus (EÜ) nr 2166/2005) kohta: see ei ole ette nähtud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks ja ICESi sõnul kasutab see preventiivseid piirväärtusi, mis ei ole enam asjakohased. STECFi 2010. aasta hinnangu järgi kavakohast kalastussuremuse oodatud vähenemist 2006. aastaga võrreldes ei saavutatud ning kui reguleeritud püügikoormus on vähenenud, siis efektiivne püügikoormus (kaalutud püügikoormus) on suurenenud, kuna püügikoormus kanti üle püügivahenditele, millega püütakse sama koormuse juures rohkem merluusi, ning jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks kooskõlas olev väärtus (F_{msy}) jääb 2015. aastaks tõenäoliselt saavutamata. Kavaga püstitatud eesmärged seega ei saavutata¹⁴.

Merepäevade süsteemi on kritiseerinud ka mõned sidusrühmad selle negatiivse mõju pärast, mis kahjustab pigem keskkonda kui säilitab kalavarusid, näiteks peavad laevad piiratud eelarve tõttu püüdma kala ranniku lähedal, kuhu on koondunud noorkalad.

- **Mõjuhindang**

¹¹ [STECF: Evaluation/scoping of Management plans - Evaluation of the multi-annual plan for the management of Western Channel sole \(Regulation EC 509/2007\) \(„Majandamiskavade hindamine/analüüs. La Manche'i lääneosa merikeelevarude mitmeaastase majandamiskava hindamine \(määrus \(EÜ\) 509/2007\)“\)](#) (STECF-14-04), lk 7 ja 10.

¹² [STECF: Impact Assessment of Bay of Biscay sole \(„Biskaia lahe merikeele mõjuhindang“\)](#) (STECF-11-01), lk 12.

¹³ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2016/2016/hke-nrtn.pdf>

¹⁴ [STECF: Majandamisesmärged ja strateegiaid käsitleva alarühma aruande \(SGMOS 10-06\) d osa. Merluusi- ja homaarivarude majandamist piirkondades VIIIc ja IXa käsitleva mitmeaastase kava hinnang, lk 6.](#)

Läänepiirkonna vete mitmeaastase kava mõju hinnati uue ühise kalanduspoliitika ja tehniliste meetmete määruste ümbersõnastamise kontekstis. Uus ühine kalanduspoliitika sisaldab muu hulgas uut lossimiskohustust, maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise ajakava ja piirkondadeks jaotamist. Seda silmas pidades on nende küsimuste puhul lähtunud mitmest aruandest, uuringust ja lepingust. Taustteave hõlmab järgmist:

- ühise kalanduspoliitika reform;
- lossimiskohustuse kehtestamise mõju;
- ühise kalanduspoliitika sotsiaalmajanduslikud mõõtmised;
- uue tehnilisi meetmeid käsitleva määruse väljatöötamine;
- segapüügiga seotud küsimused, sealhulgas tegelemine püüki piiravate liikide mõjuga;
- majandamispiirkondadega seotud kaalutlused uute mitmeaastaste kavade puhul;
- maksimaalse jätkusuutliku saagikuse kasutamise haldamisega seotud kaalutlused.

Mõju hindamise käigus uuriti üksikasjalikumalt kolme seadusandlikku varianti: 1. variant – kasutada asjaomaseid kehtivaid ühise kalanduspoliitika eeskirju, 2. variant – kehtestada ühtne segapüügi mitmeaastane kava, 3. variant – asendada olemasolevad kavad mitme segapüügi mitmeaastase kavaga.

1. variant tähendaks praeguse olukorra säilitamist, mis ülepüügi ja ebatõhusa juhtimise probleemi ei lahenda (vt punktid 1.4 ja 3). Praeguse olukorra säilitamise probleemid on täpselt need, mida algatus peaks lahendama. Vastukäivate sätete tõttu, mis sellisel juhul kehtima jääksid, selle variandiga konkreetseid eesmärke ei saavutataks.

2. variant tähendaks ühte kava, mis hõlmab kõiki läänepiirkonna vesi. Selle variandi puhul võetaks arvesse, et paljud liikmesriigid kalastavad nii loode- kui ka edelapiirkonna vetes ning et paljud laevastikud kalastavad mõlemates vetes.

Üks kava võimaldaks endiselt esitada ühiseid soovitusi, mis hõlmavad konkreetseid püügipiirkondi vastavalt kas loode- või edelapiirkonna vetes. Lisaks sellele järgitaks ettepanekutes nii loode- kui ka edelapiirkonna vete puhul täpselt sama mudelit, mis on vastu võetud Läänemere mitmeaastases kavas, ja mida peaks täiendama Põhjamere mitmeaastane kava.

3. variant tähendaks kahte kava, mis hõlmavad vastavalt loode- või edelapiirkonna vesi. 2. ja 3. variandi vaheline erinevus seisneb selles, et 3. variant kajastaks praegust piirkondadeks jaotamise korraldust ja need kaks piirkonda kuuluvad vastavalt loodepiirkonna vete nõuandekomisjoni ja edelapiirkonna vete nõuandekomisjoni pädevusse. Need on piirkonnad, mida on loodepiirkonna vete liikmesriikide rühm ja edelapiirkonna vete liikmesriikide rühm kasutanud tagasiheitekava kohta ühise soovitusi väljatöötamiseks.

Kaks kava oleksid seega tagasiheitekavadega tehtud töö loomulik jätk kalavarude majandamise nõuete hindamisel, et täita ühise kalanduspoliitika eesmärke (st täita lossimiskohustust ja saavutada maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tase).

2. ja 3. variant said mõlemad rohkem toetust kui 1. lähtestsenaariumi variant, kuid eelnev analüüs näitas, et **2. variant: läänepiirkonna vete ühtne segapüügi mitmeaastane kava** sai parimad tulemused järgmiste kriteeriumide puhul:

- tõhusus ja tulemuslikkus;
- halduskoormuse vähendamine;
- ühise kalanduspoliitika peamiste eesmärkide saavutamine;
- stabiilsust ja prognoositavust soodustava majandamisraamistiku tagamine.

Lisaks sellele lihtsustab ühtne majandamiskava õigusraamistikku ja vähendab liikmesriikide ja tööstusharu halduskoormust.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Kuigi käesolev kava ei ole komisjoni õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmi (REFIT) algatus, vähendab see regulatiivset koormust, kuna sellega asendatakse viis määrust, et ühendada need kõnealuse kavaga. Lisaks sellele tühistaks see keerulise merepäevade süsteemi, mille haldamine ja järelevalve nõuab täiendavaid haldusressursse.

Kehtiv süsteem tekitab suurt majanduslikku kulu ettevõtetele ja eelkõige VKEdele. Need kulud on tingitud keerulistest eeskirjadest ja seda välditakse tulevikus (lihtsustamisest saadav otsene kasu). Säästev kasutamine tagab suurema kasumlikkuse, aidates kaasa majandustulemuste parandamisele. Kaluritel on suurem vabadus otsustada, kus ja millal kalastada. Püügikoormuse reguleerimise korra kaotamisega ei vähendata mitte ainult tööstusharu halduskoormust, sh suurt aruandluskoormust, vaid ka riikide haldusasutuste koormust selliste aruannete töötlemisel ja järelevalvel.

Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude majandamise kava, mis on sätestatud nõukogu määruses (EÜ) nr 1300/2008, tühistatakse. Kava on aegunud, kuna teaduslikud arusaamad asjaomastest kalavarudest on muutunud.

- **Põhiõigused**

Ei kohaldata.

4. MÕJU EELARVELE

Mõju eelarvele puudub.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Kavaga nähakse ette asjaomastele varudele kavast tuleneva mõju korrapärase hindamine, tuginedes teaduslikele nõuannetele. Esmatähtis on kindlaks määrata asjakohane tähtaeg selliseks hindamiseks: ajavahemik, mille jooksul on piirkondlikud meetmed vastu võetud ja rakendatud ning selle mõju kalavarudele ja -püügile ilmnenu. Samuti tuleks arvesse võtta teadusasutuste töömeetodit, sh nende regulaarseid võrdlusanalüüse. Veel hiljuti, kui hindamine hõlmas kolmeaastast ajavahemikku, ei saadud teaduslikke nõuandeid piisavate andmete või suundumuste puudumise tõttu anda. Seega tuleks kava hinnata iga viie aasta tagant.

Sellega seoses tuleb märkida, et kava mõju korrapärase hindamine ei takista seadusandjaid kava muutmast, kui see peaks uute suundumuste tõttu vajalikuks osutama.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Kooskõlas kalavarude kaitset käsitleva ühise kalanduspoliitika üldise eesmärgiga ning pidades silmas alusmääruse artikleid 9 ja 10, milles nõutakse mitmeaastaste kavade väljatöötamist, on kava peamised elemendid järgmised.

- Kava kohaldamisalasse kuuluvad läänepiirkonna vete põhjalähedased varud, sealhulgas süvamerevarud, ja nende liikide püük. Kava hõlmab ka lossimiskohustuse täitmist ja tehniliste meetmete rakendamist kõikide läänepiirkonna vetes leiduvate liikide ja nende püügi suhtes.
- Eesmärgid ja sihttasemed (saavutada selline kalastussuremuse tase, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhimõttega). Alusmääruse artikli 10 kohaselt peaksid sihttasemed olema mõõdetavad. Kavandatud sihttasemeid väljendatakse maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (F_{MSY}) sihttasemetele vastavate kalastussuremuse tasemete vahemikena, nagu on soovitanud ICES. Need F_{MSY} -vahemikud võimaldavad majandada asjaomaseid kalavarusid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse põhjal ning teha kohandusi teaduslike nõuannete järgi, säilitades samal ajal hea prognoositavuse.
- Kaitse piirväärtused, mis on väljendatud kudekarja biomassina tonnides või arvukusena numbrites ja lisatud kavasse, määrab kindlaks ICES tavaliselt oma võrdlusuuringute kaudu. Kui nõuanne kudekarja biomassi või arvukuse taseme kohta puudub, peaks piirväärtuseks olema olukord, kus kalavaru on teadusliku nõuande kohaselt ohus.
- Kaitsemeetmed ja konkreetsed kaitsemeetmed on seotud kaitse piirväärtustega. Kui teadusliku nõuande põhjal on mis tahes asjaomane kalavaru allpool kõnealust piirväärtust, tuleks selle liigi lubatud kogupüüki vähendada. Seda meetet võib täiendada vajalike meetmetega, nagu näiteks tehnilised meetmed või komisjoni või liikmesriigi erakorralised meetmed.
- Piirkondadeks jaotamise põhimõtte kohaselt vastu võetavad sätted seoses lossimiskohustusega on vajalikud lossimiskohustuse täielikuks rakendamiseks. Sätetega nähakse ette ka võimaliku tulevase suure ellujäämise või vähese tähtsusega erandite õiguslik alus vastavalt teaduslikele nõuannetele.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse läänepiirkonna vete ja sellega piirnevate vete kalavarude majandamise ja nende liikide püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrust (EÜ) 2016/1139 (millega kehtestatakse Läänemere mitmeaastane kava) ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) 509/2007 ja (EÜ) 1300/2008

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁵,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsioonis, mille osaline liit on, on sätestatud kaitsekohustused, sealhulgas kohustus toetada püütavate liikide populatsioonide säilitamist maksimaalset jätkusuutlikku saagikust (MSY) tagaval tasemel või nende taastamist sellisel tasemel.
- (2) New Yorgis 2015. aastal peetud säästva arengu tippkohtumisel võtsid liit ja selle liikmesriigid endale kohustuse 2020. aastaks reguleerida tõhusalt kalapüüki, teha lõpp ülepüügile ja ebaseaduslikule, teatamata ja reguleerimata kalapüügile ning hävitavate tagajärgedega kalastusviisidele ning rakendada teaduspõhised majandamiskavad, et taastada kalavarud võimalikult lühikese aja jooksul vähemalt sellisel tasemel, mis tagab maksimaalse jätkusuutliku saagikuse vastavalt nende bioloogilistele omadustele.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1380/2013¹⁶ kehtestatakse ühise kalanduspoliitika eeskirjad kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega. Ühine kalanduspoliitika peab toetama merekeskkonna kaitset ja kõikide ärilisel eesmärgil kasutatavate liikide säästvat majandamist, eriti aga hea keskkonnaseisundi saavutamist hiljemalt 2020 aastaks, nagu on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikega 1¹⁷.

¹⁵ ELT C , , lk .

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.6.2008, lk 19).

- (4) Ühise kalanduspoliitika eesmärgid on muu hulgas tagada, et kalapüük ja vesiviljelus oleksid keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud, kohaldada kalavarude majandamise suhtes ettevaatusprintsipi ja rakendada kalavarude majandamisel ökosüsteemipõhist lähenemisviisi.
- (5) Ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleb vastu võtta mitmed kaitsemeetmed, nagu mitmeaastased kavad, tehnilised meetmed, kalapüügivõimaluste kindlaksmääramine ja eraldamine, ning vastavalt vajadusele neid omavahel kombineerida.
- (6) Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 9 ja 10 kohaselt peavad mitmeaastased kavad põhinema teaduslikel, tehnilistel ja majanduslikel nõuannetel. Nende sätete kohaselt peab käesolev kava sisaldama eesmärgi, mõõdetavaid sihttasemeid koos selge ajakavaga, kaitse piirväärtusi ning kaitse- ja tehnilisi meetmeid, mille eesmärk on vältida ja vähendada soovimatut püüki.
- (7) Parimad saadaolevad teaduslikud nõuanded on avalikult kättesaadavad teaduslikud nõuanded, mida toetavad kõige uuemad teaduslikud andmed ja meetodid ning mille on välja andnud või läbi vaadanud Euroopa Liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud sõltumatu teadusasutus.
- (8) Komisjon peaks mitmeaastase kavaga hõlmatud varude puhul saama parimaid saadaolevaid teaduslikke nõuandeid. Selleks sõlmib komisjon Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukoguga (ICES) vastastikuse mõistmise memorandumi. ICESi antavad teaduslikud nõuanded peavad põhinema käesoleval mitmeaastasel kaval ja esitama eelkõige F_{MSY} -vahemikud ja biomassi piirväärtuste vahemikud, st näitajad MSY , $B_{trigger}$ ja B_{lim} . Need väärtused tuleb esitada asjaomastes kalavarudega seotud nõuannetes ja kui see on asjakohane, mis tahes avalikult kättesaadavates teaduslikes nõuannetes, sealhulgas näiteks ICESi nõuannetes segapüügi kohta.
- (9) Nõukogu määrustes (EÜ) nr 811/2004,¹⁸ (EÜ) nr 2166/2005,¹⁹ (EÜ) nr 388/2006,²⁰ (EÜ) 509/2007,²¹ (EÜ) No 1300/2008²² ja (EÜ) nr 1342/2008²³ on sätestatud Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete põhjapoolse merluusi, uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude, Biskaia lahe merikeelevarude ja La Manche'i lääneosa merikeelevarude, Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude ning Kattagati, Põhjamere, Šotimaast läänes asuvate vete ja Iiri mere tursavarude püügieeskirjad. Neid ja muid põhjalähedasi liike püütakse segapüügi käigus. Seepärast

¹⁸ Nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 811/2004, millega kehtestatakse meetmed põhjapoolse merluusi varude taastamiseks (ELT L 150, 30.4.2004, lk 1).

¹⁹ Nõukogu 20. detsembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 2166/2005, millega kehtestatakse meetmed Kantaabria mere ja Pürenee poolsaare läänerannikuvete uusmeremaa merluusi ja norra salehomaari varude taastamiseks ning muudetakse määrust (EÜ) nr 850/98 kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (ELT L 345, 28.12.2005, lk 5).

²⁰ Nõukogu 23. veebruari 2006. aasta määrus (EÜ) nr 388/2006, millega kehtestatakse Biskaia lahe merikeelevaru säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 65, 7.3.2006, lk 1).

²¹ Nõukogu 7. mai 2007. aasta määrus (EÜ) nr 509/2007, millega kehtestatakse La Manche'i lääneosa merikeelevarude säästva kasutamise mitmeaastane kava (ELT L 122, 11.5.2007, lk 7).

²² Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1300/2008, millega kehtestatakse Šotimaa lääneranniku vete heeringavarude majandamise ja püügi mitmeaastane kava (ELT L 344, 20.12.2008, lk 6).

²³ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004 (ELT L 348, 24.12.2008, lk 20).

on asjakohane kehtestada ühtne mitmeaastane kava, võttes arvesse sellist tehnilist koostoimet.

- (10) Lisaks sellele tuleb seda mitmeaastast kava kohaldada põhjalähedaste liikide ja nende püügi suhtes läänepiirkonna vetes, mis hõlmavad loode- ja edelapiirkonna vesi. Need liigid on tursklased, lestalised, kõhrkalad ja norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*), kes elavad merepõhjas või veesamba alumises osas.
- (11) Mõnda põhjalähedast liiki püütakse nii läänepiirkonna vetes kui ka sellega piirnevates vetes. Seepärast peaksid kavas sisalduvad sätted seoses sihttasemete ja kaitsemeetmetega, mida kohaldatakse peamiselt läänepiirkonna vetes püütavate kalavarude suhtes, kehtima ka kõnealustele väljaspool läänepiirkonna vesi asuvatele piirkondadele. Lisaks tuleb peamiselt väljaspool läänepiirkonna vesi asuvate liikide jaoks, mida esineb ka läänepiirkonna vetes, kehtestada sihttasemed ja kaitsemeetmed selliste väljaspool läänepiirkonna vesi asuvate piirkondade mitmeaastastes kavades, kus neid peamiselt püütakse, laiendades nende mitmeaastaste kavade kohaldamisala ka läänepiirkonna vetele.
- (12) Mitmeaastase kava geograafiline kohaldamisala peaks põhinema varude geograafilisel jaotusel, mis on esitatud viimastes kalavarusid käsitlevates ICESi teaduslikes nõuannetes. Parema teadusliku teabe saamisel või liikide rände tõttu võib osutada vajalikuks muuta mitmeaastases kavas sätestatud varude geograafilist jaotust. Seetõttu tuleks komisjonile anda õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, millega kohandatakse mitmeaastases kavas sätestatud varude geograafilist jaotust, kui ICESi teaduslikud nõuanded osutavad asjaomaste varude geograafilise jaotuse muutumisele.
- (13) Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid kasutavad ka kolmandad riigid, teeb liit kõnealuste kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) 1380/2013, eelkõige artikli 2 lõikes 2 ja käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku, et saavutada ühtne kord selliste varude püügiks, eesmärgiga võimaldada säästvat majandamist ja edendades sellega liidu käitajate jaoks võrdseid võimalusi.
- (14) Käesoleva kava eesmärk on aidata kaasa ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele ning eelkõige saavutada sihtliikide puhul maksimaalne jätkusuutlik saagikus ja seda säilitada, täita lossimiskohustust selliste põhjalähedaste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme, edendada rannakalandust ja sotsiaal-majanduslikke aspekte silmas pidades kalapüügist sõltuvate isikute rahuldavat elatustaset. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See peaks olema kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund (vastavalt direktiivile 2008/56/EÜ) ning direktiivi 2009/147/EÜ ja nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ eesmärkidega. Käesoleva kavaga täpsustatakse ka lossimiskohustuse täitmist läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes kõikide selliste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustust.
- (15) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt tuleb kalapüügivõimalused määrata kindlaks kooskõlas artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega ja need peavad järgima mitmeaastastes kavades kehtestatud eesmärgi, ajaraamistikku ja marginaale.
- (16) On asjakohane kehtestada selline kalastussuremuse sihttase (F), mis vastaks maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamisele kooskõlas olevate väärtuste

(F_{MSY}) vahemikena väljendatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamise ja hoidmise eesmärgile. Kõnealused parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele tuginevad vahemikud on vajalikud, et tagada paindlikkus, mis võimaldab võtta arvesse teaduslike nõuannete muutusi, aidata täita lossimiskohustust ning arvestada segapüügi erisusi. F_{MSY} -vahemikud arvutab välja Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) ja esitab need perioodilistest püügialasest nõuannetes. Kava kohaselt peavad vahemikud olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %²⁴. Vahemiku ülempiir on selline, et kalavaru allapoole kudekarja biomassi piirväärtust (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %. Selline ülempiir on kooskõlas ka ICESi nõuandva eeskirjaga, mille kohaselt juhul, kui kudekarja biomass või arvukus on väga halb, vähendatakse kalastussuremuse sihttasel nii, et selle ülempiir ei ületa järgmist näitajat: F_{MSY} väärtus korrutatuna kudekarja biomassiga või arvukusega lubatud kogupüügi (TAC) aastal, jagatuna näitajaga $MSY B_{trigger}$. Nimetatud kaalutluste ja nõuandva eeskirja põhjal annab ICES kalastussuremust ja püügi võimalusi puudutavaid teaduslikke nõuandeid.

- (17) Kalapüügi võimaluste kindlaksmääramiseks peaks üldjuhul kehtima F_{MSY} -vahemike ülemäär ja teatavatel juhtudel võib kasutada vahemiku kõrgemat ülempiiri, tingimusel et asjaomase kalavaru seisundit peetakse heaks. Kindlaksmääratud püügi võimalused võiksid küündida ülempiirini vaid juhul, kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik käesolevas määruses kehtestatud eesmärkide täitmiseks segapüügi puhul, varudele liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tuleneva kahju vältimiseks või järjestikuste aastate kalapüügi võimaluste kõikumiste piiramiseks.
- (18) Varudele, mille kohta on olemas maksimaalse jätkusuutliku saagikusega seotud sihttasemed, tuleb kaitsemeetmete kohaldamise eesmärgil kehtestada kaitse piirväärtused väljendatuna kalaliikide puhul kudekarja biomassi miinimumtasemena ja norra salehomaari puhul arvukuse miinimumtasemena.
- (19) Tuleks ette näha asjakohased kaitsemeetmed juhaks, kui kalavaru suurus langeb alla kõnealuste tasemete. Kaitsemeetmed peaksid hõlmama kalapüügi võimaluste vähendamist ja konkreetseid kaitsemeetmeid, kui teaduslike nõuannete põhjal on vaja võtta parandusmeetmeid. Neid meetmeid peaksid vajaduse korral täiendama kõik muud meetmed, nagu näiteks komisjon meetmed vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 12 või liikmesriigi meetmed vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 13.
- (20) Peaks olema võimalik kehtestada norra salehomaari lubatud kogupüük (TAC) läänepiirkonna vetes, liites iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormid ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormid kõnealuses lubatud kogupüügi piirkonnas. See ei välista siiski meetmete võtmist, et kaitsta teatavaid funktsionaalseid üksusi.
- (21) Piirkondliku käsitusviisi kohaldamiseks mere elusressursside kaitse ja säästva kasutamise suhtes on asjakohane näha ette võimalus võtta läänepiirkonna vetes kõikide kalavarude suhtes tehnilisi meetmeid.
- (22) Kuna nõukogu võtab teatud kalavarude püügi võimaluste raames arvesse harrastuspüügi märkimisväärset mõju, peaks nõukogu suutma kehtestada lubatud kogupüügi töenduslikule püügile, mis võtaks arvesse harrastuspüügi mahtu, ja/või

²⁴

EL palub ICESil esitada ICESi alapiirkondade 5–10 kalavarude F_{MSY} -vahemikud.

võtta muid harrastuspüüki piiravaid meetmeid, nagu kaasavõetava saagi piirmäärad ja keeluajad.

- (23) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustuse rakendamiseks tuleks kavas ette näha täiendavad majandamismeetmed, mida täpsustatakse kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18.
- (24) Tuleks kehtestada otsese majandamishuviga liikmesriikide ühiste soovitude esitamise tähtaeg, nagu on nõutud määrusega (EL) nr 1380/2013.
- (25) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 10 lõikele 3 tuleks ette näha sätted, mille alusel hindab komisjon teaduslike nõuannete alusel korrapäraselt käesoleva määruse kohaldamise nõuetekohasust ja tõhusust. Kava tuleb hinnata ... [viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist] ja seejärel iga viie aasta tagant. See ajavahemik võimaldab lossimiskohustuse täielikult rakendada ning selle jooksul on piirkondlikud meetmed vastu võetud ja rakendatud ning nende mõju kalavarudele ja kalapüügile ilmnenu. Ka teadusasutused soovivad vähemalt sellist ajavahemikku.
- (26) Selleks et kohanduda tehnika ja teaduse arenguga õigel ajal ja proportsionaalselt ning tagada paindlikkus ja võimaldada teatavate meetmete arengut, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu käesoleva määruse täiendamiseks õigusakte parandusmeetmete ja lossimiskohustuse rakendamise kohta. Eriti tähtis on see, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid peetaks kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes²⁵ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada võrdne osalemine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, kus arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (27) Õiguskindluse huvides on asjakohane selgitada, et kava eesmärkide saavutamiseks vastu võetud ajutisi peatamise meetmeid võib pidada toetuskõlblikeks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 508/2014²⁶.
- (28) Dünaamiliste viidete kohaldamine F_{MSY}-vahemikele ja kaitse piirväärtustele tagab, et kalapüügivõimaluste kehtestamiseks olulised parameetrid ei aegu ja nõukogul on alati võimalik kasutada parimaid saadaolevaid teaduslikke nõuandeid. Pealegi tuleb seda käsitusviisi, mis hõlmab dünaamilisi viiteid parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele, järgida ka Läänemere kalavarude majandamisel. Käesolevas kontekstis on parimad saadaolevad teaduslikud nõuanded avalikult kättesaadavad teaduslikud nõuanded, mida toetavad kõige uuemad teaduslikud andmed ja meetodid ning mille on välja andnud või läbi vaadanud liidu või rahvusvahelisel tasandil tunnustatud sõltumatu teadusasutus. Seepärast tuleks määrust (EL) 2016/1139²⁷ muuta.

²⁵ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

- (29) Nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) 509/2007, (EÜ) nr 1300/2008 tuleks kehtetuks tunnistada.
- (30) Vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõikele 4 hinnati enne kava lõplikku vormistamist selle võimalikku majanduslikku ja sotsiaalsel mõju,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja kohaldamisala

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse järgmiste läänepiirkonna vete põhjalähedaste varude, sealhulgas süvamerevarude, ja kui need varud ulatuvad läänepiirkonna vetest kaugemale, siis sellega piirnevate vete varude majandamise ja nende püügi mitmeaastane kava (edaspidi „kava“):
- (1) süsisaba (*Aphanopus carbo*) alapiirkondades 1, 2, 4, 6–8, 10 ja 14 ning rajoonides 3a, 5a–b, 9a ja 12b;
 - (2) limapead (*Beryx spp.*) Atlandi ookeani kirdeosas;
 - (3) kalju-tõmppeakala (*Coryphaenoides rupestris*) rajoonis 5b, alapiirkondades 6 ja 7;
 - (4) huntahven (*Dicentrarchus labrax*) rajoonides 4b, 4c, 7a ja 7d–h;
 - (5) tursk (*Gadus morhua*) rajoonis 7a;
 - (6) tursk (*Gadus morhua*) rajoonides 7e–k;
 - (7) megrimid (*Lepidorhombus spp.*) rajoonides 4a ja 6a;
 - (8) megrimid (*Lepidorhombus spp.*) rajoonis 6b;
 - (9) megrimid (*Lepidorhombus spp.*) rajoonides 7b–k, 8a–b ja 8d;
 - (10) megrimid (*Lepidorhombus spp.*) rajoonides 8c ja 9a;
 - (11) merikuratlased (*Lophiidae*) rajoonides 7b–k, 8a–b ja 8d;
 - (12) merikuratlased (*Lophiidae*) rajoonides 8c ja 9a;
 - (13) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) rajoonis 6b;
 - (14) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) rajoonis 7a;
 - (15) kilttursk (*Melanogrammus aeglefinus*) rajoonides 7b–k;
 - (16) merlang (*Merlangius merlangus*) rajoonides 7b, 7c ja 7e–k;
 - (17) merlang (*Merlangius merlangus*) alapiirkonnas 8 ja rajoonis 9a;
 - (18) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) alapiirkondades 4, 6 ja 7, rajoonides 3a, 8a–b ja 8d;
 - (19) euroopa merluus (*Merluccius merluccius*) rajoonides 8c ja 9a;
 - (20) sinine molva (*Molva dypterygia*) rajoonis 5b, alapiirkondades 6 ja 7;

- (21) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) alapiirkonnas 6 ja rajoonis 5b funktsionaalsete üksuste kaupa:
- North Minch'is (FÜ 11);
 - South Minch'is (FÜ 12);
 - Firth of Clyde'is (FÜ 13);
 - rajoonis VIa, väljaspool funktsionaalseid üksusi (Šotimaa läänepoolsed veed);
- (22) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) alapiirkonnas 7 funktsionaalsete üksuste kaupa:
- Iiri mere idaosas (FÜ 14);
 - Iiri mere lääneosas (FÜ 15);
 - Porcupine'i madalal (FÜ 16);
 - Arani saarte piirkonnas (FÜ 17);
 - Iiri meres (FÜ 19);
 - Keldi meres (FÜ 20–21);
 - Bristolilahes (FÜ 22);
 - ICESi alapiirkonnas 7 väljaspool funktsionaalseid üksusi (Keldi mere lõunaosa, Iirimaa edelaosa rannikuveed);
- (23) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) alapiirkondades 8a, 8b, 8d ja 8e funktsionaalsete üksuste kaupa:
- Biskaia lahe lõunaosas (FÜ 25);
- (24) norra salehomaar (*Nephrops norvegicus*) alapiirkondades 9 ja 10 ja CECAF püügipiirkonnas 34.1.1:
- Lääne-Galiitsias (FÜ 26–27);
 - Pürenee poolsaare ümbruse vetes (FÜ 28–29);
 - Cádizilahes (FÜ 30);
- (25) besuugo (*Pagellus bogaraveo*) alapiirkonnas 9;
- (26) besuugo (*Pagellus bogaraveo*) alapiirkonnas 10;
- (27) atlandi merilest (*Pleuronectes platessa*) rajoonis 7d;
- (28) atlandi merilest (*Pleuronectes platessa*) rajoonis 7e;
- (29) pollak (*Pollachius pollachius*) alapiirkonnas 7;
- (30) harilik merikeel (*Solea solea*) alapiirkonnas 5, rajoonis 6b ja alapiirkondades 12 ja 14;
- (31) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonides 7b ja 7c;
- (32) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonis 7d;
- (33) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonis 7e;
- (34) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonides 7f ja 7g;

(35) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonides 7h, 7j ja 7k;

(36) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonides 8a ja 8b;

(37) harilik merikeel (*Solea solea*) rajoonides 8c ja 9a;

Kui teaduslikest nõuannetest nähtub käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud varude geograafilise jaotuse muutumine, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 15 vastu delegeeritud õigusaktid, millega muudetakse käesolevat määrust, kohandades selle muutuse kajastamiseks eespool nimetatud piirkondi. Kohandused ei laiene kalavarude piirkondadele väljaspool liidu vesi alapiirkondades 4–10 ja CECAFi piirkondadele 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0.

2. Kui komisjon leiab teaduslike nõuannete põhjal, et lõike 1 esimeses lõigus sätestatud varude loetelu tuleb muuta, võib komisjon esitada kõnealuse loetelu muutmise ettepaneku.
3. Käesoleva artikli lõikega 1 hõlmatud piirnevate vete suhtes kohaldatakse ainult käesoleva määruse artikleid 4 ja 6 ja kalapüügi võimalustega seotud meetmeid artikli 7 alusel.
4. Käesolevat määrust kohaldatakse ka kaaspüügiliikide suhtes, mis on püütud lõikes 1 loetletud liikide püügil läänepiirkonna vetes. Kui nende liikide F_{MSY} -vahemikud ja biomassiga seotud kaitsemeetmed on kehtestatud muude mitmeaastaseid kavasad kehtestavate liidu õigusaktidega, kohaldatakse neid vahemikke ja kaitsemeetmeid.
5. Käesoleva määrusega täpsustatakse ka lossimiskohustuse täitmist läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes kõikide selliste liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 kohast lossimiskohustust.
6. Käesolevas määruses nähakse ette tehnilised meetmed, nagu need on sätestatud artiklis 8 ja mida kohaldatakse kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja nõukogu määruse (EÜ) nr 850/98 artiklis 3 sätestatud mõistetele järgmisi mõisteid:

- (1) „läänepiirkonna veed“ – loodepiirkonna veed (ICESi alapiirkonnad 5 (välja arvatud 5a ja ainult alapiirkonna 5b liidu veed), 6 ja 7) ja edelapiirkonna veed (ICESi alapiirkonnad 8, 9 ja 10 (Assooride saari ümbritsevad veed), ja CECAFi püügipiirkonnad 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2.0 (Madeira ja Kanaari saari ümbritsevad veed));
- (2) „ F_{MSY} -vahemik“ – väärtuste vahemik, mis põhineb parimatel saadaolevatel teaduslikel nõuannetel, eelkõige Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) teaduslikel nõuannetel, ja mille puhul kõik sellesse vahemikku jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad püügitava arvesse võttes ja praegustes keskmistes keskkonnatingimustes pikaajalises perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, mõjutamata oluliselt kõnealuste varude taastootmist. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on kehtestatud nii, et varude alla kudekarja biomassi piirangu piirväärtuse (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %.

- (3) „MSY F_{lower} “ – F_{MSY} -vahemiku väikseim väärtus;
- (4) „MSY F_{upper} “ – F_{MSY} -vahemiku suurim väärtus;
- (5) „ F_{MSY} väärtus“ – hinnanguline kalastussuremus, mis asjaomast püügitava arvesse võttes ja praegustes keskkonnatingimustes annab pikas perspektiivis maksimaalse saagikuse;
- (6) „ F_{MSY} -vahemiku alumine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates MSY F_{lower} väärtusest kuni F_{MSY} väärtuseni;
- (7) „ F_{MSY} -vahemiku ülemine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates F_{MSY} väärtusest kuni MSY F_{upper} väärtuseni;
- (8) „ B_{lim} “ – varude suuruse piirväärtus, mis on esitatud parimate saadaolevate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige ICESi poolt, ning millest allpool võib taastootmisvõime olla vähenenud;
- (9) „MSY $B_{trigger}$ “ – kudekarja biomassi, või norra salehomaari puhul arvukuse piirväärtus, mis on esitatud parimate saadaolevate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige ICESi poolt, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivad erimajandamismeetmed, tagamaks, et püüginäärad koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid varudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

II PEATÜKK EESMÄRGID

Artikkel 3 Eesmärgid

1. Kava aitab saavutada ühise kalanduspoliitika eesmäärke, mis on loetletud määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2, eelkõige kohaldades kalavarude majandamisel ettevaatusprintsibiil põhinevat lähenemisviisi, ning selle eesmärk on tagada, et mere elusressursside kasutamisel taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
2. Kava aitab teha lõpu tagasiheitele soovimatu püügi võimalikult suures ulatuses vältimise ja piiramise teel ning täita määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustust liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse püügi piirnorme ja käesolevat määrust.
3. Kavaga rakendatakse ökosüsteemipõhist lähenemisviisi kalavarude majandamisele, et viia miinimumini püügitegevuse negatiivne mõju mere ökosüsteemile. See on kooskõlas liidu keskkonnaalaste õigusaktidega, eelkõige direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 1 sätestatud eesmärgiga saavutada 2020. aastaks hea keskkonnaseisund ning direktiivi 2009/147/EÜ artiklites 4 ja 5 ning nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ artiklites 6 ja 12 sätestatud eesmärkidega.
4. Kavaga püütakse eelkõige:
 - a) tagada direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud tunnuses 3 kirjeldatud tingimuste täitmine ja

- b) aidata täita direktiivi 2008/56/EÜ I lisas esitatud teisi asjaomaseid tunnuseid vastavalt kalanduse osatähtsusele nende saavutamisel.
5. Käesoleva kava kohaste meetmete võtmisel tuginetakse parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele. Kui andmed on ebapiisavad, taotletakse asjaomaste varude samaväärset kaitsetaset.

III PEATÜKK SIHTTASEMED

Artikkel 4 Sihttasemed

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud varude kalastussuremuse sihttase, mis vastab artiklis 2 määratletud F_{MSY} -vahemikele, tuleb saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt 2020. aastaks, misjärel tuleb seda hoida F_{MSY} -vahemikes vastavalt käesolevale artiklile.
2. Käesoleval kaval põhinevad F_{MSY} -vahemikud palutakse esitada ICESil.
3. Kalavaru püügivõimaluste kindlaksmääramisel kehtestab nõukogu need määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt F_{MSY} -vahemiku alumises osas, mis on sel ajal asjaomase varu kohta kättesaadav.
4. Olenemata lõigetest 1 ja 3 võib püügivõimalused kehtestada F_{MSY} -vahemikest madalamal tasemel.
5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 võib kalavaru püügivõimalused kehtestada kooskõlas F_{MSY} -vahemiku ülemise osaga, mis on sel ajal asjaomase varu kohta kättesaadav, eeldusel et artikli 1 lõikes 1 osutatud varu on suurem kui $MSY B_{trigger}$:
 - a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
 - b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varudele liigisisestest või liikidevahelisest dünaamikast tuleneva tõsise kahju vältimiseks; või
 - c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.
6. Kalapüügivõimaluste määramisel tuleb alati tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb alla kudekarja biomassi piirväärtuse (B_{lim}), oleks alla 5 %.

Artikkel 5 Kaaspüügivarude majandamine

1. Artikli 1 lõikes 4 osutatud varude majandamise meetmed, sealhulgas vajaduse korral asjaomased kalapüügivõimalused, kehtestatakse parimaid saadaolevaid teaduslike nõuandeid arvesse võttes ja kooskõlas artiklis 3 sätestatud eesmärkidega.
2. Piisavate teaduslike andmete puudumisel majandatakse asjaomaseid varusid rakendades ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele, nagu on määratletud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8.

3. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 lõike 5 kohaselt võetakse mitme liigiga püügipiirkondade haldamisel käesoleva määruse artikli 1 lõikes 4 osutatud varude suhtes arvesse, et segapüügi puhul on raske korraga püüda kõiki liike maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel, eriti olukordades, kus see viib ennatliku püügikeeluni.

IV PEATÜKK

KAITSEMEETMED

Artikkel 6 *Kaitse piirväärtused*

Artikli 1 lõikes 1 osutatud varude täieliku paljunemisvõime kaitseks taotletakse käesoleva kava alusel ICESilt järgmiste kaitse piirväärtuste kindlaksmääramist:

- a) $MSY B_{trigger}$ artikli 1 lõikes 1 osutatud varude puhul;
- b) B_{lim} artikli 1 lõikes 1 osutatud varude puhul.

Artikkel 7 *Kaitsemeetmed*

1. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et asjaomasel aastal on artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus väiksem kui $MSY B_{trigger}$, võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase varu või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 kehtestada püügivõimalused tasemel, mis vastab F_{MSY} -vahemiku ülemisest osast madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse biomassi vähenemist.
2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes kalavaru kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus on väiksem kui B_{lim} , võetakse täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase kalavaru või funktsionaalse üksuse kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 3 ja 5 peatada nende parandusmeetmetega asjaomase varu või funktsionaalse üksuse sihtpüügi ja vastavalt vähendada kalapüügivõimalusi.
3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed.
 - b) käesoleva määruse artikli 8 kohased meetmed.
4. Kui kudekarja biomass ja norra salehomaari puhul arvukus on lõikes 6 osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.

V PEATÜKK

TEHNILISED MEETMED

Artikkel 8 *Tehnilised meetmed*

1. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 käesoleva määruse täiendamiseks vastu delegeeritud õigusakte järgmiste tehniliste meetmete kohta:
 - (a) püügivahendite omaduste spetsifikatsioonid ja nende kasutamise kord, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;
 - (b) püügivahendite muudatuste ja lisaseadmete spetsifikatsioonid, et tagada või parandada selektiivsust, vähendada soovimatut püüki või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile;
 - (c) teatavate püügivahendite kasutamise ja püügitegevuse piiramine või keelamine teatavates piirkondades või teatavatel ajavahemikel, et kaitsta kudevaid kalu, alamõõdulisi kalu ja mittesihtliike või minimeerida kahjulikku mõju ökosüsteemile, ja
 - (d) käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude kaitseks alammõõtude kehtestamine, et tagada mereelustiku noorisendite kaitse.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmed peavad aitama saavutada artiklis 3 sätestatud eesmäärke.

VI PEATÜKK

PÜÜGIVÕIMALUSED

Artikkel 9 *Püügivõimalused*

1. Liikmesriigid võtavad neile määratud püügivõimaluste jaotamisel määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 17 kohaselt arvesse segapüügis osalevate laevade saagi tõenäolist koostist.
2. Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohaselt võivad liikmesriigid omavahel vahetada neile eraldatud kalapüügivõimalusi või nende osasid, kui nad on sellest eelnevalt teavitanud komisjoni.
3. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist, võib norra salehomaari lubatud kogupüük läänepiirkonna vetes olla iga funktsionaalse üksuse suhtes kehtestatud püügi piirnormide ning väljaspool funktsionaalseid üksusi asuvate statistiliste ruutude püügi piirnormide summa.
4. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub harrastuspüügi suur mõju konkreetse varu kalastussuremusele, võtab nõukogu seda arvesse ja võib püügivõimaluste

kindlaksmääramisel harrastuspüüki piirata, et vältida kalastussuremuse üldise sihttaseme ületamist.

VII PEATÜKK

LOSSIMISKOHUSTUSEGA SEOTUD SÄTTED

Artikkel 10

Lossimiskohustusega seotud sätted läänepiirkonna vetes asuvates liidu vetes esinevate liikide puhul

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas käesoleva määruse artikliga 15 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 18 kõikide läänepiirkonna vetes esinevate liikide puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, vastu käesolevat määrust täiendavad delegeeritud õigusaktid, täpsustades seda kohustust puudutavad üksikasjad, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõike 5 punktides a–e.

VIII PEATÜKK

JUURDEPÄÄS VETELE JA VARUDELE

Artikkel 11

Kalapüügiload ja püügivõimsuse ülempiirid

1. Liikmesriigid väljastavad iga käesoleva määruse artikli 1 lõikes 1 osutatud ICESi püügipiirkonna kohta kalapüügiload kooskõlas nõukogu määruse (EL) nr 1224/2009 artikliga 7 oma lipu all sõitvatele laevadele, mis kalastavad asjaomases piirkonnas. Liikmesriigid võivad piirata kalapüügilubades selliste konkreetseid püügivahendeid kasutavate laevade kilovattides (kW) väljendatud koguvõimsust.
2. Iga liikmesriik koostab ja säilitab selliste laevade loetelu, millel on lõikes 1 osutatud kalapüügiluba, ning teeb selle loetelu oma ametlikul veebisaidil komisjonile ja teistele liikmesriikidele kättesaadavaks.

IX PEATÜKK

ÜHIST HUVI PAKKUVATE KALAVARUDE MAJANDAMINE

Artikkel 12

Liidule ja kolmandatele riikidele ühist huvi pakkuvate kalavarude majandamise põhimõtted ja eesmärgid

1. Kui ühist huvi pakkuvaid kalavarusid kasutavad ka kolmandad riigid, teeb liit kõnealuste kolmandate riikidega koostööd, et tagada kõnealuste kalavarude säästev majandamine kooskõlas määruses (EL) 1380/2013, eelkõige selle artikli 2 lõikes 2, ja käesolevas määruses sätestatud eesmärkidega. Kui ametlikku kokkulepet ei saavutata, teeb liit kõik võimaliku, et saavutada ühtne kord selliste varude püügiks, eesmärgiga tagada säästev majandamine ja luua liidu käitajate jaoks võrdsed võimalused.

2. Kolmandate riikidega kalavarude ühise majandamise raames võib liit vastavalt määruse (EL) 1380/2013 artikli 33 lõikele 2 kalapüügivõimalusi kolmandate riikidega vahetada.

X PEATÜKK

PIIRKONDADEKS JAOTAMINE

Artikkel 13

Piirkondlik koostöö

1. Käesoleva määruse artiklites 8 ja 10 sätestatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõikeid 1–6.
2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamiseks võivad loodepiirkonna vete ja edelapiirkonna vete suhtes otsest majandamishuvi omavad liikmesriigid esitada määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 18 lõike 1 kohaselt ühiseid soovitusi esimest korda hiljemalt 12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva ja seejärel iga 12 kuu jooksul pärast kava mõju hinnangu esitamist vastavalt artiklile 14. Asjaomased liikmesriigid võivad kõnealuseid soovitusi esitada ka juhul, kui nad peavad seda vajalikuks, eelkõige käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvate varude olukorra järsu muutumise korral. Ühised soovitused konkreetseks kalendriaastaks kavandatud meetmete kohta tuleb esitada hiljemalt eelneva aasta 1. juuliks.
3. Käesoleva määruse artiklitest 8 ja 10 tulenevad õigused ei piira muude liidu õigusnormidega, sealhulgas määrusega (EL) nr 1380/2013 komisjonile antud volitusi.

XI PEATÜKK

HINDAMINE JA MENETLUSSÄTTED

Artikkel 14

Kava hindamine

[Viis aastat pärast käesoleva määruse jõustumist] ja seejärel iga viie aasta tagant esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kava tulemuste ja mõju kohta käesoleva määruse kohaldamisalasse kuuluvatele varudele ja nende püügile, eriti seoses artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiselega.

Artikkel 15

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 1 lõikes 1 ning artiklites 8 ja 10 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 1 lõikes 1 ja artiklites 8 ja 10 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tühistada. Tühistamise otsusega lõpetatakse kõnealuses otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon iga liikmesriigi määratud ekspertidega vastavalt 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelisele parema õigusloome kokkuleppele²⁸.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 1 lõike 1 ning artiklite 8 ja 10 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

XII PEATÜKK

EUROOPA MERENDUS- JA KALANDUSFONDIST ANTAV TOETUS

Artikkel 16

Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist antav toetus

Kava eesmärkide saavutamiseks võetud ajutisi peatamismeetmeid käsitatakse määruse (EL) nr 508/2014 artikli 33 lõike 1 punktide a ja c kohaldamisel püügitegevuse ajutise peatamisena.

XIII PEATÜKK

MÄÄRUSE (EL) 2016/1139 MUUTMINE

Artikkel 17

Määruse (EL) 2016/1139 muutmine

Määrust (EL) 2016/1139 muudetakse järgmiselt:

1. Artikkel 2 asendatakse järgmise artikliga:

„Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 4, määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 4 ja määruse (EÜ) nr 2187/2005 artiklis 2 sätestatud mõisteid. Peale selle kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „pelaagilised liigid“ – käesoleva määruse artikli 1 lõike 1 punktides c–h loetletud liigid ja nende kombinatsioonid;

²⁸ Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni vahel sõlmitud institutsioonidevaheline parema õigusloome kokkulepe.

- 2) „ F_{MSY} -vahemik“ – väärtuste vahemik, mis põhineb parimatel saadaolevatel teaduslikel nõuannetel, eelkõige Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (edaspidi „ICES“) teaduslikel nõuannetel, ja mille puhul kõik sellesse vahemikku jäävad kalastussuremuse tasemed tagavad püügitava arvesse võttes ja praegustes keskmistes keskkonnatingimustes pikaajalises perspektiivis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse, mõjutamata oluliselt asjaomaste varude taastootmist. Vahemikud peavad olema sellised, et pikas perspektiivis ei väheneks saagikus maksimaalse jätkusuutliku saagikusega võrreldes rohkem kui 5 %. Vahemiku ülempiir on kehtestatud nii, et varude alla kudekarja biomassi piirangu piirväärtuse (B_{lim}) vähenemise tõenäosus ei ületaks 5 %.
- 3) „ $MSY F_{lower}$ “ – F_{MSY} -vahemiku väikseim väärtus;
- 4) „ $MSY F_{upper}$ “ – F_{MSY} -vahemiku suurim väärtus;
- 5) „ F_{MSY} väärtus“ – hinnanguline kalastussuremus, mis asjaomast püügitava arvesse võttes ja praegustes keskkonnatingimustes annab pikas perspektiivis maksimaalse saagikuse;
- 6) „ F_{MSY} -vahemiku alumine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates $MSY F_{lower}$ väärtusest kuni F_{MSY} väärtuseni;
- 7) „ F_{MSY} -vahemiku ülemine osa“ – vahemik, mis sisaldab väärtusi alates F_{MSY} väärtusest kuni $MSY F_{upper}$ väärtuseni;
- 8) „ B_{lim} “ – varude suuruse piirväärtus, mis on esitatud parimate saadaolevate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige ICESi poolt, ning millest allpool võib taastootmisvõime olla vähenenud;
- 9) „ $MSY B_{trigger}$ “ – kudekarja biomassi piirväärtus, mis on esitatud parimate saadaolevate teaduslike nõuannete põhjal, eelkõige ICESi poolt, millest madalama näitaja korral tuleb võtta sobivad erimajandamismeetmed, tagamaks, et püüginäärud koos looduslike tingimuste muutumisega võimaldaksid varudel pikas perspektiivis taastuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.
- 10) „asjaomased liikmesriigid“ – liikmesriigid, kes on otseselt huvitatud kalavarude majandamisest, nimelt Taani, Saksamaa, Eesti, Läti, Leedu, Poola, Soome ja Rootsi.“

2. Artikkel 4 asendatakse järgmise artikliga:

*„Artikkel 4
Sihttasemed*

1. Artikli 1 lõikes 1 loetletud varude kalastussuremuse sihttase, mis vastab artiklis 2 määratletud F_{MSY} -vahemikele, tuleb saavutada võimalikult kiiresti ning järk-järgult tõusvalt 2020. aastaks, misjärel tuleb seda hoida F_{MSY} -vahemikes vastavalt käesolevale artiklile.
2. Käesoleval kaval põhinevad F_{MSY} -vahemikud palutakse esitada ICESil.
3. Kalavaru püügivõimaluste kindlaksmääramisel kehtestab nõukogu need määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 4 kohaselt F_{MSY} -vahemiku alumises osas, mis on sel ajal asjaomase varu kohta kättesaadav.
4. Olenemata lõigetest 1 ja 3 võib püügivõimalused kehtestada F_{MSY} -vahemikest madalamal tasemel.

5. Olenemata lõigetest 3 ja 4 võib kalavaru püügivõimalused kehtestada kooskõlas FMSY-vahemiku ülemise osaga, mis on sel ajal asjaomase varu kohta kättesaadav, eeldusel et artikli 1 lõikes 1 osutatud varu on suurem kui MSY B_{trigger} :

- a) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks segapüügi puhul;
- b) kui see on teaduslike nõuannete või tõendite põhjal vajalik varudele liigisisest või liikidevahelisest dünaamikast tuleneva tõsise kahju vältimiseks; või
- c) selleks, et järjestikuste aastate kalapüügivõimaluste erinevused ei ületaks 20 %.

6. Kalapüügivõimaluste määramisel tuleb alati tagada, et tõenäosus, et kudekarja biomass langeb alla kudekarja biomassi piirväärtust (B_{lim}), oleks alla 5 %.“

3. III peatükis lisatakse artikli 4 järele järgmine artikkel:

*„Artikkel 4a
Kaitse piirväärtused*

Artikli 1 lõikes 1 osutatud varude täieliku paljunemisvõime kaitseks taotletakse käesoleva kava alusel ICESilt järgmiste kaitse piirväärtuste kindlaksmääramist:

- a) MSY B_{trigger} artikli 1 lõikes 1 osutatud varude puhul;
- b) B_{lim} artikli 1 lõikes 1 osutatud varude puhul.“

4. Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

*„Artikkel 5
Kaitsemeetmed*

1. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et asjaomasel aastal on artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes varu kudekarja biomassi piirväärtus väiksem kui MSY B_{trigger} , võetakse kõik asjakohased parandusmeetmed, et tagada asjaomase varu kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige tuleb erandina artikli 4 lõigetest 3 ja 5 kehtestada püügivõimalused tasemel, mis vastab F_{MSY} -vahemiku ülemisest osast madalamale kalastussuremuse tasemele, võttes arvesse biomassi vähenemist.
2. Kui teaduslikest nõuannetest nähtub, et artikli 1 lõikes 1 osutatud mis tahes varu kudekarja biomass on väiksem kui B_{lim} , võetakse täiendavaid parandusmeetmeid, et tagada asjaomase varu kiire taastumine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel. Eelkõige võib erandina käesoleva määruse artikli 4 lõigetest 3 ja 5 peatada nende parandusmeetmetega varu sihtpüügi ja vastavalt vähendada kalapüügivõimalusi.
3. Käesolevas artiklis osutatud parandusmeetmed võivad olla:
 - a) määruse (EL) nr 1380/2013 artiklite 12 ja 13 kohased erakorralised meetmed.
 - b) käesoleva määruse artiklite 7 ja 8 kohased meetmed.

4. Kui kudekarja biomass on artiklis 4a osutatud tasemetest väiksem, sõltub käesolevas artiklis osutatud meetmete valik olukorra laadist, tõsidusest, kestusest ja kordumisest.“
5. I ja II lisa jäetakse välja.

XIV PEATÜKK LÕPPSÄTTED

Artikkel 18 Kehtetuks tunnistamine

1. Järgmised määrused tunnistatakse kehtetuks:
 - a) määrus (EÜ) nr 811/2004,
 - b) määrus (EÜ) nr 2166/2005,
 - c) määrus (EÜ) nr 388/2006,
 - d) määrus (EÜ) nr 509/2007,
 - e) määrus (EÜ) 1300/2008.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 19 Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*